

Adéu als llibres?

No deu pas ser una equivocació pensar que, avui, hi ha molta més gent disposada a defensar els llibres que no pas a llegir-ne. Si més no, amb regularitat. També hi deu haver molta més gent disposada a plànyer-se perquè una llibreria tanca que no pas a anar-hi de tant en tant a comprar un llibre. Tots sabem que la crisi ha anat agreujant la situació de les llibreries. Com la de les farmàcies. Però a les farmàcies la crisi els ha arribat més de cop, sobretot a causa de les retallades i dels impagaments de la Conselleria de Sanitat. A les llibreries, en canvi, el degoteig deu haver estat més lent. A mi em fa l'efecte que ha anat arribant a mesura que la crisi afectava aquella gent que abans formava part d'allò que en dèiem les classes mitjanes. Però em fa l'efecte també que hi han ajudat altres factors: les biblioteques i els estudiants, sobretot els d'institut i els de la universitat, que ja no compren tants llibres com feien abans; l'arribada dels llibres electrònics, e-books o kindles i de les tauletes; els ordinadors i els portàtils a l'aula, i, encara, els digitals de tot tipus, que van guanyant terreny, mentre els diaris i les publicacions periòdiques en perden.

Acompanyant o precedint tot això hi ha la idea cada cop més generalitzada que un llibre ha de ser de franc o quasi de franc, i que no val la pena comprar-lo si poden deixar-te'l o si pots fer-ne fotocòpies o si no el tornaràs a obrir un cop s'hagi passat una assignatura, un curs o un examen.

Però potser la pitjor catàstrofe de totes sigui que cada vegada més gent no tingui cap necessitat d'entrar a una llibreria perquè li fa l'efecte que allò que abans trobava en els llibres ja pot trobar-ho en altres llocs. Són gent que veuen els llibres com una eina prescindible o del passat, igual com també hi deu veure molta gent les antigues botigues de fotografia. L'excés de publicació de les editorials tampoc no hi ha

Post de sant Jordi

Com cada any, sant Jordi ha portat una allau de novetats editorials a les llibreries de Catalunya. Amb prou feines si ha passat un mes. Encara hi són? Quantes setmanes de vida queden a molts d'aquells llibres?

ajudat perquè, si abans un llibreter era algú capaç de recomanar un llibre que havia llegit, avui difícilment pot ser gaire res més que algú que el desempaqueta, que el marca, que com a molt el fulleja, que el posa en un prestatge i que el ven. Davant d'això, l'única resposta que han sabut donar moltes llibreries ha estat multiplicar les presentacions. El resultat no ha sorprès: allà on no és un fet excessivament habitual, una presentació pot ser un èxit, però, allà on es presenten llibres regularment, un excés de presentacions pot accelerar la banalització, encara que tot es matisi segons l'autor, el presentador, el dia que es tria i, naturalment, el llibre. Per anar bé, però, hi hauria d'haver alguna cosa especial a cada presentació. I també en els llibres, perquè, en tot cas, l'excés d'oferta editorial combinat amb la manca cada cop més evident d'un públic podria servir per posar-nos d'acord en un punt: només cal editar —i, doncs, només cal presentar i defensar— aquells textos que tenen realment interès, que fan venir ganes de llegir i de tenir. La resta podrien ser edicions digitals. Algun avantatge hem de saber trobar a tota la revolució tecnològica de la nostra època.